

Greierul și furnica

Alecu Donici

Greierul în desfătare,
Trecând vara cu cântare,
Deodată se trezește
Că afară viscolește,
Iar el de mâncat nu are.
La vecina sa furnică
Alergând, cu lacrimi pică
Și se roagă să-i ajute,
Cu hrană să-l împrumute,
Ca de foame să nu moară,
Numai pân' la primăvară.

Furnica l-au ascultat,
Dar așa l-au întrebat:
- Vara, când eu adunam,
Tu ce făceai?

- Eu cântam
În petrecere cu toți.
- Ai cântat? Îmi pare bine.
Acum joacă, dacă poți,
Iar la vară fă ca mine.